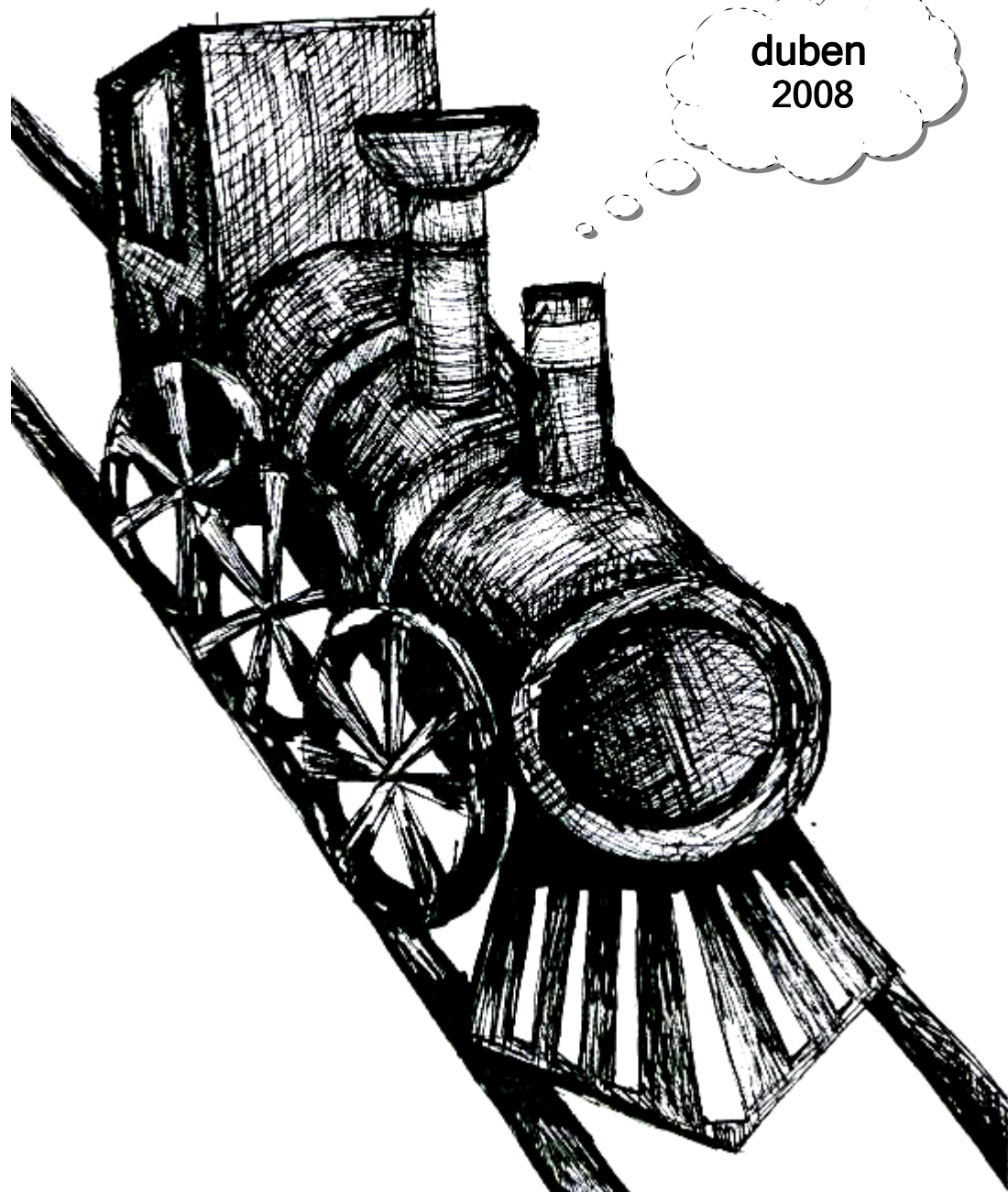

VAGÓNEK

duben
2008

Úvodní slovo

Draží přátelé,
blíží se závěr postní doby směřující k základu, prameni našeho lidského života-k velikonocům. Tuto dobu jsem viděl a prožíval jako šanci. Šanci zastavit se v životě, podívat se, jak žijí, vícekrát projít křížovou cestu s Pánem. Jeden katechumen mi řekl k postní době: „Je to čas uvědomování si člověka, jeho smyslu a existence, proč tady je.“ Určitě vás brzda v uspěchanosti života posílila, zastavila na parkingu u Ježíše při adoraci. Modlitba dává novou sílu a štávu do života.

Je den a půl před diecézním setkáním, kdy píší tyto řádky. Každý rok se těším na vás, na setkání s církví, na otce biskupa, na novost, kterou skrze vás Duch Boží vyzraňuje. Tato setkání inicioval papež Jan Pavel II od roku 1984, kdy poprvé mladé pozval do Říma. Často připomínal, že mladí jsou nový duch, nové světlo, že jsme církví - ne jenom biskupové a kněží. Vznik diecézních setkání má kořen u papeže, který vybídl biskupy všech diecézí, aby se před Květnou nedělí setkali, modlili, naslouchali otázkám, které vás trápí, prožívali společenství s Ježíšem při lámání chleba.

V naší diecézi se setkáváme po dvanácté. První setkání se uskutečnila v Ostravě-Porubě, další opět v Ostravě, Opavě, Staré Vsi n/O, Vidnavě, Fulneku, Frýdlantu n/O, Jablunkově, Staré Vsi n/O, Městě Albrechtice a letos ve Stonavě. Jsou to duchovní základy naší diecéze, které pokládáme, když se sejdeme, modlíme, obětujeme. Je jasné, že vše nebude super, happy, bomba. Super je to tehdy, když jde o Ježíše, druhého – bližního a ne jenom o mě a moje já!!! Prosim Boha za každého

z vás, za místa, kde jezdíme, aby se stali světlem našich cest a radosti krásného života z víry.

V pokračování listu *Benedicta XVI* mládeži, máme téma: *Duch svatý „vnitřní učitel“*

Papež píše: Draží mladí, Duch svatý dnes nadále v Církvi mocně působí, a jeho plody jsou hojné do té míry, do jaké jsme ochotni otevřít se jeho obnovující síle. Proto je důležité, aby jej každý z nás poznal, navázal k Němu vztah a nechal se Jím vést. V tomto bodě však přirozeně vyvstává otázka: Kde je pro mne Duch svatý? Není totiž málo křesťanů, pro než zůstává „velkým neznámým“. Zde nás papež vyzývá k hlubšímu poznání Ducha svatého. Ano, Duch svatý, Duch lásky Otce a Syna, je pramenem života. On vše oživuje, posvěcuje a dává teplo lásky. On je láska sama. Nicméně nestačí Jej znát; je třeba Jej přijmout jako vůdce našich duší, jako „Vnitřního Učitele“.

Papež zdůrazňuje, že nás Duch svatý uvádí to tajemství samotného Boha. Dává nám zápal, tužbu, sílu ohně. Zdůrazňuje, že ho mladí nosí v srdci s velkou láskou, úctou. A na závěr kapitoly říká: Staňme se proto důvěrníky Ducha svatého, abychom byli Ježíšovi.

Co nového mezi námi? Určitě jste si všimli nového loga. Pomaličku spatřuje světlo světa. Vždyť za křesťanskou víru se nemusíme stydět. Animátoři prožili duchovní obnovu, někdo v tichu, někdo více v aktivitách. Měli jsme krásnou zkušenost se skupinkou studentů z Bigy z kvinty, kteří k nám přijeli na Středisko na duchovní obnovu. Trošku mě mrzí, že akce pro holky tzv. „Pyžamová párty,“ je na ústupu. Všechno má svůj čas a

proto stále hledáme nové možnosti pro mladé.

Co nás v březnu čeká? Po diecézku Noční bdění ve Staré Vsi n/O a zde na Středisku máš také možnost prožít s námi velikonoce 2008 – nutno se přihlásit!

Závěr měsíce patří zástupcům za děkanát a rozlučce s Luckou – pracovníci na DCM, loučíme se v sobotu 29.3. ve 14:30 hod.

Mladý človíčku, proživej den naplno! Otevři se působení Ducha svatého a s ním prožij nové vzkříšení našeho Pána Ježíše Krista. „On je vzkříšení a život“ praví Pán. Požehnané velikonoce, krásné setkání, trochu vody a pomlázky pro holky v pondělí.

Přeje a žehná o. Kamilos

NOVÉ LOGO

Logo znázorňuje mladé lidi, kteří se vzájemně drží - tvoří společenství.

Díky tomu si mohou společně hrát a radovat se.

SVÁTOSTI

VÝVOJ SVÁTOSTI POKÁNÍ A SMÍŘENÍ

„On (Bůh) nás smířil se sebou skrze Krista a svěřil nám službu, abychom hlásali toto usmíření. Vždyť Bůh pro Kristovy zásluhy smířil svět se sebou, lidem už nepřičítá jejich poklesky a nás pověřil kázáním o tomto usmíření“ (2Kor 5,18-19).

Svátost pokání a smíření, narozdíl od křtu a eucharistie, nemá v Písmu jasný odkaz, verš, kde by Ježíš ukázal svým učedníkům, jak slavit svátost smíření. Na druhou stranu zvěst o tom, že Ježíš je ten, kdo zvítězil nad hříchem a jeho důsledky, kterými jsou bolest, nemoc a smrt, je v Novém zákoně tou nejsilnější. Ježíš je Vykupitel, Spasitel, ten, kdo nás vysvobodil z moci Zla, aby nám dal život věčný.

Ježíš Kristus po svém zmrtvýchvstání dal učedníkům moc pokračovat v jeho díle záchrany, moc odpouštět hříchy: „Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha svatého! Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou“ (Jan 20,22-23). „Všecko, co svážete na zemi, bude svázáno na nebi, a všecko, co rozvázete na zemi, bude rozvázáno na nebi“ (Mt 18,18).

Svátost smíření má velice pohnutý vývoj. Během dějin církve se slavila v různých formách, měla různé názvy: pokání kanonické, veřejné, soukromé, zpověď (od 13. st.), pokání a smíření, obrácení, odpuštění, uzdravení, odpuštění hříchů. Základ praxe smíření spočívá v hluboce prožívané skutečnosti, že již pokřtění křesťané nejsou vždy věrní Bohu a potřebují nové odpuštění. Z pohledu křesťana smíření s Bohem vyžadovalo a vyžaduje vždy tři kroky: lítost nad hříchem, která se projevuje skutky obrácení, vyznání

hříchů a zadostiučinění. Z pohledu Božího, je každé odpuštění především jeho rozhodnutím a jeho iniciativou. Smíření s člověkem se děje vždy skrze Ježíše Krista (srov. Řím 5,10-19) prostřednictvím církve a je darem pro člověka, stejně jako pro celé stvoření.

Již první křesťané si uvědomovali, že hříchy a jejich závažnost jsou rozdílné. Proti tzv. každodenním hříchům křesťané v církvi bojovali modlitbou liturgickou a soukromou, postem, almužnou a jinými skutky milosrdenství. Po spáchání hříchů, kterými křesťan vážně narušil křesťní závazky, a to jsou tři: odpadnutí od víry, vražda a cizoložství, následovala velice přísná kající praxe. Její průběh byl plně v pravomoci biskupa. Na jejím počátku bylo veřejné vyznání hříchu a přijetí uloženého pokání, které se počítalo na roky. Po splnění pokání byl křesťan biskupem zpátky přijat do společenství církve. To se dělo pouze o velikonočních svátcích. Toto kanonické pokání se týkalo jen pokřtěných laiků, ne mnichů, zpravidla bylo možné jen jednou za život a i po jeho skončení zůstávaly neustále platné některé zákazy týkající se sexuálního života nebo zastávání veřejných úřadů.

Pro velkou přísnost tohoto způsobu pokání došlo v 5. a 6. st. v církvi k tomu, že počet veřejných kajících klesal, zatímco rostl počet katechumenů v církvi. Věřící schválně oddalovali okamžik křtu, někdy až na smrtelné lože, aby nebyli vázání tak přísnou praxí.

Když mniši dorazili na britské ostrovy, vstupovali do míst, kde ještě nebyl zaveden systém diecézí a biskupů. Místo kanonického pokání mohli pokřtěným laikům nabídnout jen pokání řeholní. To mělo však jiný průběh a mohlo se za život opakovat několikrát. Křesťan, který se dopustil hříchu přišel

za mnichem, který ho soukromě vyslechl, uložil mu vhodné pokání (půst, modlitbu, almužnu) a stanovil časovou lhůtu. Po jejím uplynutí se kající vrátil a mnich mu udělil rozhřešení. Protože ale častokrát vzdálenosti, ze kterých kající přicházeli, byly nemalé, postupně se přešlo k tomu, co známe i dnes. Kajícíkovi je určen skutek pokání (zadostiučinění) a rozhřešení je mu dáno okamžitě. Kajícík má závazek vykonat skutek pokání v nejbližší možné době.

Z britských ostrovů se tato mnohem mírnější praxe smíření dostala zpět na evropský kontinent a není divu, že vzbudila oblibu u lidí a nelibost u biskupů. Nakonec se prosadila, dostala však svůj pevný řád. Byly vydávány knihy, tzv. penitenciáře, které podle přesně daných tabulek stanovovaly, jaké pokání je třeba za který hřích udělit. Odpuštění některých hříchů pak bylo vyhrazeno pouze biskupům nebo papeži. IV. lateránský koncil r. 1215 vydal nařízení platné dodnes, které zavazuje pokřtěné, aby se vyzpovídali alespoň jednou za rok. Protože zároveň stanovil, aby věřící přijímali eucharistii rovněž alespoň jednou za rok a to o Velikonočních, zavedl se zvyk velikonoční zpovědi a sv. přijímání. Tridentýský koncil (1545-1563) posílil úlohu kněze, který je se souhlasem biskupa platným udělovatelem svátosti smíření a který vystupuje na místě Božím jako lékař a jako soudce.

Dnes je průběh svátosti smíření přesně určen dokumenty církve, ale přístup věřících je ve světě bolestně odlišný. Stačí například porovnat naši zemi a Německo (ne však Bavorsko). Ale o těchto věcech třeba přistě.

o. Petr Smolek

Plesk aneb ze života VIP

Vážený čtenáři, toto vydání Plesku bude smutné a možná i poněkud tragické. Přišel k nám březem, a mimo to, že za kamna vlezem, tak se i rozloučíme s bytostí takřka éterickou, jež svou přítomností oblažovala Středisko ve Staré Vsi skoro dva a půl roku. Ano, tušíš správně, na konci tohoto měsíce se navždy a naposledy rozloučíme s Luckou, která nás opustí a nikdy více již nenastanou ty krásné chvíle s ní. Omlouvám se trpělivému čtenáři, kterýžto si musel přečísti několik málo řádků naplněných pathosem, steskem a žalem. Na mysl se mi krade věta, jež mi moje drahá máť často vštěpovala, když jsem zrovna nebyla hodným dítětem: „*Špendlíčkem budete hrabat*.“ Ano, jak ráda bych vzala onen zmíněný špendlíček a šla hrabat na dvěře Lucčina pokoje za stenem naplněného volání: „*neodcházej*“. Avšak má hrdost mi nedovolí takto klesnout, tak alespoň zatlačím slzu a vzpomenu na chvíle krásné, kteréžto mi budou alespoň chabou náhradou ve dobách žalného smutku.

Pro ony krásné a milé vzpomínky nemusím chodit daleko. Vzpomínám si na včerejší večer, kdy setkání s Luckou mne doslova uvedly do mdlob. Jednou za čas Lucku napadne, že její krásná tvář může býti příkrášlena ještě více. Tu v nesnesitelných mukách nanese na své tváře pleťovou masku barvy bílé, ze které je viditelné pouze oko jiskrné a veliké. Takto na mne promluvila a já v zamyšlení jsem se ulekla takovou silou, že až do mdlob upadnuvší pozbyla jsem vědomí. Jistě uznáte, že na takové chvíle se nezapomíná a dlouho se uchovávají v mém nitru. Ano, budou nám chybět tyto drobné příhody, budou nám chybět její záchvaty smíchu doprovázeny permanentním kmitavým pohybem obou končetin horních v úrovni očí. Teď se mi pro padající slzy rozmočil papír a tedy inkoust je již špatně čitelný. Ale vězte, ztráta to bude více než bolestná.

Jak to na každé trachtaci bývá, pronesu ještě pár vět ze života naší drahé sestry, týmáčky, dcery, spolužačky, kamarádky, ekonomky a nejlepší kuchařky v rámci úpravy červené zeleniny a králičího masa. Tak tedy Lucie Javůrková se narodila v rodině otce a matky. A pokud je mi známo, měli i psa. Pak chodila do školy (toto není ověřená informace, ale jelikož jsem ji jednou viděla číst noviny, tak si myslím, že absolvovala alespoň první třídu, pokud si ovšem neprohlížela obrázkovou přílohu). Pak nastává období jejího života, u kterém i Lucka hovoří jako o období temném, mlhavém a málo jasném (byl to zrovna časový úsek, kdy Lucka ztratila brýle a nějakou dobu hůř viděla). Po sedmi letech, kdy brýle opět našla, je její život opět prozářen světlem a jasem. A zrovna v této době nastupuje Lucka na Středisko. Dále již mne nemučte vzpomínáním. Rve mi to srdce. Tedy ještě naposled zatroubím do kapesníku slzavé rekviem a odcházím smutnit. Proto se s tebou milý čtenáři loučím a pokud se chceš s Luckou ještě naposledy vidět, jsi zván 29. 3. v 14:30 na rozlučku do Staré Vsi.

Sbohem a šáteček

Vaše pisatelka a zároveň nyní hluboce zlomená

Lenka

PŘEDSTAVENÍ NOVÝCH TVÁŘÍ

Monika Váňová

Od září 2007 pracuje Monča na půl úvazku na DCM a minulý měsíc se také stala jednatelkou občanského sdružení ANIMA IUVENTUTIS (<http://www.animaiuventutis.cz/>).

Kromě toho je také předsedou pobočky v Novém Jičíně, zástupkyní za děkanát Nový Jičín a studentkou Ostravské univerzity. Před časem prošla kurzem animátorů a nyní navštěvuje Kurz partnerství na Středisku mládeže ve Staré Vsi nad Ondřejnicí.

Co ještě o Monče říct?

Prý se ráda hýbe – plave jezdí na kole, ale taky třeba šije, plete,... No prostě se neumí nudit. ☺

Petr Hrtús

Petr se stal týmákem DCM v Ostravě oficiálně 1.3.2008, ale již od září pomáhá připravovat doprovodný program pro Kurz partnerství ve Staré Vsi n/O. Na starost bude mít hlavně kontakt s mládeží (stává se tak prodlouženou rukou otce biskupa k mládeži). Také bude vyřizovat e-maily a zvedat telefony a jednou za měsíc vám rád pošle informace o akcích pro mládež. Pokud je nedostáváte, ozvěte se mu na: dcm@doj.cz. Petr rád hraje na kytaru a krásně zpívá (je členem frýdecké scholy VENIMUS). Kromě toho rád chodí po horách a s mírou sportuje. A pozor, až půjdete Petra na Biskupství navštívit, nezapomeňte s sebou vzít mléčnou čokoládu. ☺

Chcete-li se s námi podělit o zážitky z akcí, pošlete článku (nejlépe s fotkou) na: stara.ves@razdva.cz a my ho otiskneme ve Vagónku!

Pozor! Sleva tábořského DVD "7 dní na hoře Tábor" na 60% původní ceny tj. na **90,-Kč.** Můžete si zakoupit na DCM v Ostravě a nebo Staré Vsi n/O.

Co bude ...?

Kurzy animátorů

Čtvrtá setkání animátorů, se opět uskuteční ve Staré Vsi n/O.

Kurz I / 4: 4. – 6.4. 2008

Kurz II / 4: 18.– 20.4. 2008

Škola partnerství / 5

25.-27.4.2008

Stará Ves n/O.

Zadaní, nezadaní – všichni, kteří se zajímají o partnerské vztahy, se již potřeť setkají, aby obohatili své zkušenosti a vnímání vztahů mezi mužem a ženou.

Více INFO: www.prorodiny.cz

Víkend pro cetileté

11. -13.4.2008

Stará Ves n/O.

Čeká nás společná zábava, chvály a díky, impulsy do vztahů (ať jsi zadaná/ý nebo ne), do života z víry... Pro všechny od 19 do 30 let!

Večer mladých

16.4.2008

Biskupství Ostrava

Dubnový Večer mladých proběhne ve středu 16.4. Začínáme opět mší sv. v 18.00 hod. v kapli na biskupství. Potom následuje program cca od 19:00 hod v sále, končíme kolem 21:30 hod. Popovídat si a dát si něco dobrého je možné už od 16:30 v baru.

Setkání na Velehradě

18.-20.7.2008

- pro ty, kteří se neúčastní SDM v Sydney.

Z programu setkání:

telemost z průběhu WYD v Sydney, koncerty a kulturní vystoupení, workshopy, přednášky, sport, semináře, tematické mezinárodní skupinky, Actlv8 partnership, soutěže, diskusní skupiny, společné bohoslužby a modlitby (vigilie), noční bdění, mezinárodní hudební těleso – doprovod při setkání, svátost biřmování.

<http://activ8.signalny.cz/>

signalny.cz

Jsi už zaregistrován/a a chceš autorizovat? Na Středisku ve Staré Vsi je ti k dispozici Kasia a na DCM v Ostravě Petr.

Keep smiling!

☺ Víte, jaký je rozdíl mezi francouzským, švédským a českým důchodcem? Švédský důchodce vstane, posnídá ze švédského stolu, vezme raketu a odejde do klubu hrát tenis. Francouzský důchodce vstane, dá si francouzskou bagetu a camembert A odejde do klubu hrát golf. Český důchodce vstane, vezme si švédské kapky a francouzské hole a jde do práce.

☺ Srazí se motorkář na silnici s ptáčkem. Chudinka ptáček spadne na zem, cuká sebou, ale ještě není mrtvý. Motorkáři se ho zželi a opatrně ho odveze domů. Tam ho položí do klece, rozdrolí mu chleba, do misky nalije vodu a čeká, jestli se uzdraví. Ptáček se za několik dnů skutečně probere, rozhlídne se kolem sebe a vidí mříž, chleba a vodu. V tom mu všechno dojde, a říká: "Ty vole, já ho zabil!"

☺ Poslanec, který opilý na přechodu pro chodce srazil dva lidi, se na soudu o přestávce ptá soudce, jaký verdikt může očekávat. Soudce odpovídá : "No, ten, co Vám hlavou rozbil přední sklo, dostane pět roků za vloupání do auta a ten druhý, kterého náraz odhodil 15 metrů, dostane 10 roků za útěk z místa činu."

☺ "Eskymák ke své eskymačce: "Čím jsi zabila toho medvěda, co leží před iglú?" "Tím bumerangem, co jsi měl na posteli." "Ještě jednou mi sáhneš na ponožky a zlomím ti deku!!!"

☺ Přejde pacient k doktorovi a povídá: "Pane doktore, dejte mi nějaké prášky proti chamtivosti, ale dejte mi jich hodně, hodně, hodně, hodně..!"

☺ Co je to 90-50-90?
Jízda městem kolem dopravního policajta.

Uzávěrka příštího čísla: 07.04. 2008

Vydává: Středisko pro mládež, Stará Ves nad Ondřejnicí 10, 739 23
Redakce: Věra Mrkvicová; o. Kamil Strak, o. Radim Zielonka, Lucie Javůrková,
Lenka Kubalová, Kasia Ciencialová, David Tyleček, Janko Koval
Tel.: 558 669 413, 731 625 718

E-mail: stara.ves@razdva.cz, <http://dcm.doo.cz>

Možnost zaslání Vagónku mailem. Kontaktujte nás na výše uvedeném mailu.